

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 692/2025
03.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Биљане Драгаш, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 1К. 54/24 од 04.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-911/24 од 02.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Биљане Драгаш, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 1К. 54/24 од 04.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-911/24 од 02.04.2025. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 1К. 54/24 од 04.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и у коју се урачунава време које је провео у задржавању од 16.02.2024. године до 17.02.2024. године. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-911/24 од 02.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Шапцу 1К. 54/24 од 04.10.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Биљана Драгаш, због

повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, као и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ бранилац окривљеног означава записнике о испитивању сведока ББ и ВВ и наводи да се незаконитост ових записника огледа у чињеници да се суд са садржином овим исказа упознао без претходне сагласности браниоца на основу члана 406. став 2. ЗКП.

Напред изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване, а како су ови наводи већ били истицани у жалби изјављеној против првостепене пресуде и били предмет оцене другостепеног суда, о чему је другостепени суд на страни 3. пасус два образложења пресуде дао довољне и јасне разлоге, то Врховни суд дате разлоге прихвата и на исте у смислу члана 491. став 2. ЗКП упућује.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује да је првостепени суд одбио предлог браниоца да се као сведоци испитају ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, а испитивањем ових сведока могло се утврдити колико лица је било уговорено за превоз, где су лица требала да напусте возило с обзиром да, по наводима браниоца, у конкретном случају постоји умишљај за превоз четири лица, те је реч о кривичном делу из члана 350. став 2. Кривичног законика, а којим наводима бранилац на основу сопствене оцене изведених доказа извлачи закључак о непостојању кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, на који начин чињенично оспорава побијане пресуде и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић